

længe siden, jeg har kunnet finde paa at bestrykke ham for noget saa slemt. Han har givet tilstrækkeligt Bevis ogsaa i Lønningsudvalgene for, at det er han ganske vist ikke, og derfor var det ikke uden Grund, at det ærede Medlem fra Randers (Sittichau) satte sit Haab til det ærede Medlem, der var saa godt inde i vore Lønningsforhold, og mente, at han skulde nok hjælpe ham paa det Omraade. Jeg haaber, han tager fejl paa det Punkt, men skulde jeg se hen til, hvad der er sket tidligere, saa vil jeg indrømme, at det ærede Medlem fra Randers har nogen virkelig Grund til at nære Haab derom. Jeg bestrykker ikke det ærede Medlem for noget saa slemt som at være radikal, men jeg syntes, at det netop i det ærede Medlems Mund var et meget radikalt Forslag, at han vilde have Distriktslægerne afløst, netop da jeg ved, at han ikke er radikal. Jeg syntes rigtignok, at det var ikke saa lidt, hvis det ærede Medlem vilde gaa til det. Vi hørte jo nok, da den ærede Minister havde Ordet, hvorledes han forstod det; han vilde hjælpe det ærede Medlem til at faa en anden Ordning, men jeg er bange for, at den bliver kostbarere, og det er for mig en Hovedsag, naar vi tale om Lønningsforhold. Da jeg før havde Ordet, talte jeg ikke et Ord om, at Diæterne vare for høje, jeg tror ikke, jeg har nævnt det, da jeg første Gang havde Ordet, men jeg nævnte dette, som vi aldrig kunne blive fri for at komme i Tanke om, naar vi forhandle om den Sag, at vi have med Embedsmænd at gøre, hvis Hovederhvervskilde er uden for deres Embede, og det gør en Forskel. Naar vi tænke paa de mindste juridiske Embedsmænd, der f. Eks. saa visse Embeder som Birkedommere osv., da ere de i saadanne ansatte Embedsmænd fuldstændig afstaaene fra at have nogen som helst privat Praksis ved Siden af. Der er tværtimod Forholdet saaledes, som vi se saa tit, at et Avancement fra Herredsfuldmegetig til Herredsfoged mange Gange betyder mange Tusinde Kr. mindre i Indtægt. Derfor antager jeg, at naar vi tale om den Slags Embedsmænd, er Forholdet et ganske andet, end naar vi her tale om Folk, hvis Hovederhvervskilde og Hovedindtægt ligger uden for deres Embede. Af den Grund antager jeg, at de smaa Diæter og de smaa Lønninger ved disse Embeder ikke bør drages skarpt frem her, i alt Fald ikke i denne Forbindelse. Jeg vil slutte mine Bemærkninger med, at da ogsaa jeg antager, at det ærede Medlem fra Bornholm, som jo er min ærede Standsfælle og til dels ogsaa min Meningsfælle, vil faa mere med dette Lovforslag at gøre, vil jeg virkelig henstille til det ærede

Medlem, at vi, belærte af tidligere Tids Erfaringer — hverken han eller jeg ere jo unge længere her i dette Ting — inden vi udløvere Lønningerne, se ad, om vi ikke ogsaa kunne faa noget af det, der interesserer os. Det er blot denne ærbødige Henstilling, jeg vil gøre til det ærede Medlem. Ogsaa jeg sætter mit Haab i denne Sag til det ærede Medlem, og jeg haaber, at Udsaldet bliver, at det ærede Medlem fra Randers bliver stiftet og at mit Haab bliver opfyldt.

B. Dinesen: Jeg har kun bedt om Ordet for at komme med et Par korte Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede Justitsminister fremsførte om, at det, jeg havde fremsført, ikke var rigtigt. Den ærede Justitsminister kom med nogle Paastaaender for at bevise dette. Jeg skal nu tillade mig at bevise, at hvad jeg fremsførte, var rigtigt, og hvad den ærede Minister fremsførte, var urigtigt. Den ærede Minister sagde, at omtrent Halvdelen af Kommunerne i Landet benyttede ikke Distriktslægerne til de Forretninger, der her er Tale om. Som jeg ogsaa før gjorde opmærksom paa, har den ærede Justitsminister ganske anderledes Midler til at faa den Slags statistiske Oplysninger, end jeg har; jeg kan, som jeg bemærkede, kun henholde mig til de Steder, som jeg kender, eller hvor jeg kan spørge mig frem gennem Bekendtskab. Den ærede Minister sagde, at alle Distriktslæger havde en Del af disse Forretninger, idet det kun var de Sogne, der vare længst borte, som benyttede andre Læger, og den ærede Justitsminister gentog det for at lægge Eftertryk derpaa og sagde: Dette er Grunden dertil! Han sagde endvidere, at der var ingen Distriktslæger, som vare betalte for de Forretninger, de fik, og han ønskede, at der derpaa skulde blive nævnt Eksempler. Det skal jeg tillade mig at gøre for at vise, at den ærede Ministers Paastand ikke er rigtig. Jeg kan derpaa anføre det samme Eksempel, som jeg nævnte før, nemlig den Kommune, hvori jeg selv bor. Distriktslægen bor i denne Kommune. Det er en lille Kommune, hvor Alstanden ingen Steder er over en halv Mil og som sagt, Distriktslægen bor der i Kommunen. Ikke desto mindre er han ikke Fattiglæge i denne Kommune, og de andre Kommuner, som grænser op dertil, have heller ikke denne Distriktslæge til Fattiglæge. Altsaa er det for det første ikke kun for langt bortliggende Sogne, at man tager andre Læger; og det er heller ikke alle Distriktslæger, som have disse Forretninger, eftersom det ikke er Tilfældet, i det Eksempel, jeg nævnte her efter Ministerens